

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/171/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814210036
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814210036.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci navrhovateľa: E. Q., nar. X.X.XXXX, bytom I., Q. XXX/X, zast. splnomocneným zástupcom J. F., nar. XX.X.XXXX, bytom N., Ul. Š. J. XXX/X, proti odporcovi: U. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom N., P. cesta XD-XXX, o zaplatenie 5.195,91 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 659 eur spolu s 5,25 % - ným ročným úrokom z omeškania od 9.12.2014 do zaplatenia, všetko v 20 eur mesačných splátkach až do zaplatenia, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia, vždy do posledného dňa kalendárneho mesiaca, pod následkom straty výhody splátok a zročnosti celého dlhu v prípade nezaplatenia jednej zo splátok riadne a včas.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť štátu náhradu trov konania vo výške 11,24 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom podaným na súd dňa 4.6. 2014 sa od odporkyne domáhal zaplatenia istiny 5.195,91 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 4.10. 2013 do zaplatenia s odôvodnením, že Zmluvou o prevode vlastníctva bytu zo dňa 4.9. 1998 s manželkou, ktorá zomrela dňa 24.9. 2013, nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti nachádzajúce sa na Ul. A. W. a to X - izbový byt č. 9, ktorý sa nachádza vo vchode č. XX na 2. poschodí obytnej budovy súp. č. XXXXX, postavenej na parcele č. XXX zastavané plochy a nádvoria, zapísané na LV č. XXXX. Až do XX.X. XXXX odporkyňa so svojou mal. dcérou A., nar. XX.X. XXXX, v predmetnom byte obývala jednu izbu. S odporkyňou bolo ústne dohodnuté, že na chode domácnosti sa bude podieľať finančnou čiastkou predstavujúcou jednu tretinu všetkých nákladov vynaložených za bývanie v predmetnom byte. Za uvedené obdobie sa odporkyňa na nákladoch vynaložených na bývanie v predmetnom byte nepodieľala, jemu ani jeho manželke neplatila žiadne nájomné, poplatky za smeti, poplatky za psa, čiže na chode domácnosti sa nepodieľala žiadnou finančnou čiastkou, a to či už finančným príspevkom na platení inkasa (platby do fondu opráv a preddavku za služby spojené s užívaním bytu) za spotrebu elektrickej energie, plynu a vody alebo poistení domácnosti a platení dane z nehnuteľnosti. V. tak za každý rok 2011, 2012 a 2013 vznikol dlh na inkase (platby do fondu opráv a preddavku za služby spojené s užívaním bytu) vo výške 1.197,15 eur, elektrickej energii vo výške 126,12 eur, plyne vo výške 52 eur, na poistnom za poistenie domácnosti vo výške 14,76 eur, za poplatky za smeti vo výške 38,94 eur a za daň z nehnuteľnosti vo výške 15 eur. Od 1.1. 2014 až do 28.2. 2014 už v predmetnom byte nebýval a preto správcovi platil inkaso (platby do fondu opráv a preddavku za služby spojené s užívaním bytu) vo výške 130 eur za mesiac január a február 2014 vo výške 120 eur. Platby za elektrickú energiu a

plyn odhlásil a poisťnú zmluvu na poistenie domácnosti zrušil. Za toto obdobie odporkyňa na inkase vznikol dlh vo výške 125 eur. Za uvedené obdobie odporkyňa na nákladoch vynaložených za bývanie v predmetnom byte vznikol voči nemu dlh v celkovej výške 4.456,91 eur. Počas bývania odporkyňa v predmetnom byte táto zo sporožirového účtu číslo 0066327583/0900, ktorý mal s neb. manželkou vedený v Slovenskej sporiteľni a.s., v pobočke Prievidza neoprávnene, t. j. bez jeho alebo manželkinho súhlasu postupne, na ňou odcudzenú ich platobnú kartu vybrala 810 eur. Konkrétne v mesiaci jún 2011 100 eur, v mesiaci november 2011 30 eur, v mesiaci december 2011 70 eur, v mesiaci január 2012 150 eur a v mesiaci február 2012 460 eur. V tom čase odporkyňa taktiež dňa 8.11. 2010 z jeho domácnosti odcudzila zlatý prsteň v hodnote 36 eur, ktoré predmety použila ako zálohu za poskytnutie pôžičky v záložni vo výške 36 eur. Založený prsteň odporkyňa zo záložne nevybrala a teda jemu alebo jeho manželke nevrátila. Odporkyňa ako dcéra nebohej jeho manželky, ktorá zomrela dňa 24.10. 2013, sa mala podieľať na nákladoch na pohreb, ktoré boli vo výške 1.000 eur. Tieto náklady uhradil on, pričom finančné prostriedky si požičal od svojho brata. Má za to, že odporkyňa je mu povinná zaplatiť polovicu nákladov na pohreb jeho manželky vo výške 500 eur, ktorú sumu mu doteraz nezaplatila. Pretože nemienil bývať v byte zapísanom na LV č. XXXX, ktorý nadobudol do vlastníctva s manželkou, zaplatil za odporkyňu 90 eur notárke ako notárske poplatky a zároveň za ňu zaplatil aj správny poplatok vo výške 33 eur za podanie zmluvy o prevode vlastníctva bytu na vklad na katastrálny odbor Okresného úradu v Prievidzi. Dňa 4.10. 2013 odporkyňu doporučeným listom vyzval na zaplatenie dlžnej sumy, s ktorým jej zároveň poslal aj prehlásenie o uznaní dlhu, ktoré od nej po podpise zmluvy žiadal vrátiť. Odporkyňa na predmetný list nereagovala, dlžnú sumu mu nezaplatila a ani prehlásenie o uznaní dlhu mu späťne podpísané nedoručila. Preto odporkyňu listom zo dňa 4.3. 2014 opätovne vyzval na zaplatenie dlžnej sumy, pretože zmluvou o prevode vlastníctva bytu zo dňa 28.2. 2014 predmetný byt predali. Z tohto predaja navrhovateľke pripadla suma 5.625 eur. Z uvedeného, ako i z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že odporkyňa mu dlžnú sumu vo výške 5.195,91 eur nezaplatila.

Odporkyňa bola ochotná zaplatiť navrhovateľovi polovicu nákladov na pohreb manželky navrhovateľa a svojej matky vo výške 500 eur, a v neskoršom priebehu konania aj sumu 90 eur, ktorú navrhovateľ za ňu zaplatil notárke a takisto sumu 33 eur, predstavujúcu správny poplatok vo výške 33 eur, ktorú sumu za ňu navrhovateľ zaplatil za podanie zmluvy o prevode vlastníctva bytu na vklad na Katastrálny odbor Okresného úradu v Prievidzi. Sumu 623 eur bola ochotná navrhovateľovi zaplatiť v 20 mesačných splátkach poukazujúc na to, že má dve exekúcie, dcére platí v škole stravu aj s desiatami mesačne vo výške 30 eur, za mestskú dopravu vynaloží na seba a dcéru cca 60 eur, 120 eur platí nájom, elektriku 70 eur mesačne. Vyššie uvedené náklady hradí z mesačného príjmu, ktorý má vo výške 360 eur mesačne a z výživného na maloletú, ktoré od biologického otca maloletej dostáva mesačne vo výške 120 eur.

Súd vykonal vo veci dokazovanie vypočutím účastníkov, svedka N. W. a listinnými dôkazmi, výpisom z obchodného registra na navrhovateľa, výpisom z listu vlastníctva č. XXXX pre k. ú. N., inkasnými lístkami, výpismi zo sporožirového účtu za mesiace jún 2011, november 2011, december 2011, január 2012 a február 2012, záložnou zmluvou zo dňa 28.2. 2011, výpismi z účtu navrhovateľa, bankomatovou kartou Slovenskej sporiteľne č. 4406263338065754, pokladničnými dokladmi, listami navrhovateľa zo dňa 4.10. 2013 a 4.3. 2014 a ďalšími dokladmi tvoriacimi súčasť spisu, na základe čoho zistil tento skutkový stav veci:

Odporkyňa je dcérou navrhovateľa. Vzájomné vzťahy medzi účastníkmi sú veľmi zlé.

Navrhovateľ bol so svojou manželkou K. Q., ktorá zomrela dňa 24.9. 2013, bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, nachádzajúcich sa na Ul. A. W. v N. a to X - izbového bytu zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. N..

Podľa tvrdenia navrhovateľa, až do 30.9. 2013 odporkyňa so svojou mal. dcérou A., nar. XX.X. XXXX, v predmetnom byte obývala jednu izbu. S odporkyňou bolo ústne dohodnuté, že na chode domácnosti sa bude podieľať finančnou čiastkou predstavujúcou jednu tretinu všetkých nákladov vynaložených za bývanie v predmetnom byte. Za uvedené obdobie sa odporkyňa na nákladoch vynaložených na bývanie v predmetnom byte nepodieľala a jemu ani jeho manželke neplatila nič.

V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7D/146/2013 Dnot 253/2013, bolo vydané Osvedčenie o dedičstve, podľa ktorého dedičmi po nebohej K. Q. boli obaja účastníci a predmetom dedičstva boli v jednej polovici aj nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre k. ú. N., pričom navrhovateľ i

odporkyňa zdedili nehnuteľnosti v jednej polovici z dedenej polovice. Navrhovateľ sa tak stal podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností v podiele 3 a odporkyňa v podiele 1.

Zmluvou o prevode vlastníctva bytu zo dňa 28.2. 2014 uzavretou medzi účastníkmi ako predávajúcimi a kupujúcou, W. P., predali účastníci kupujúcej nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. N. za kúpnu cenu XX.XXX eur, pričom časť kúpnej ceny vo výške 1.000 eur bola zaplatená na účet sprostredkovateľa predaja nehnuteľností, suma 17.875 eur na účet navrhovateľa a suma 5.625 eur na účet odporkyne.

Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že odporkyňa za každý rok 2011, 2012 a 2013 vznikol dlh na inkase (platby do fondu opráv a preddavku za služby spojené s užívaním bytu) vo výške 1.197,15 eur, elektrickej energii vo výške 126,12 eur, plyne vo výške 52 eur, na poisťovni za poistenie domácnosti vo výške 14,76 eur, za poplatky za smeti vo výške 38,94 eur a za daň z nehnuteľnosti vo výške 15 eur a že od 1.1. 2014 až do 28.2. 2014 už v predmetnom byte nebýval a preto správcovi platil inkaso (platby do fondu opráv a preddavku za služby spojené s užívaním bytu) vo výške 130 eur za mesiac január a február 2014 vo výške 120 eur že platby za elektrickú energiu a plyn odhlásil a poisťovňu zmluvu na poistenie domácnosti zrušil, za ktoré obdobie odporkyňa na inkase vznikol dlh vo výške 125 eur, tieto náklady navrhovateľ preukazoval výpismi z účtu a vyúčtovaním dodávky tepla, vodného a stočného a ostatných služieb spojených s bývaním za roky 2012 a 2013 (č. l. 63). Podľa tvrdení navrhovateľa, mal tak odporkyňa za vyššie uvedené obdobie na nákladoch za bývanie vzniknúť dlh v celkovej výške 4.456,91 eur.

Skutočnosť, že počas bývania odporkyne v predmetnom byte táto zo sporožirového účtu číslo 0066327583/0900, ktorý mal navrhovateľ s neb. manželkou vedený v Slovenskej sporiteľni a.s., v pobočke Prievidza neoprávnené, t. j. bez jeho alebo manželkinho súhlasu postupne, na ňou odcudzenú ich platobnú kartu vybrala 810 eur, v mesiaci jún 2011 100 eur, v mesiaci november 2011 30 eur, v mesiaci december 2011 70 eur, v mesiaci január 2012 150 eur a v mesiaci február 2012 460 eur preukazoval navrhovateľ výpismi zo sporožirového účtu č. 0066327583/0900 za mesiac jún 2011, november 2011, december 2011, január 2012 a február 2012.

Skutočnosť, že odporkyňa dňa 8.11. 2010 z jeho domácnosti odcudzila zlatý prsteň v hodnote 36 eur, ktorý predmet požila ako zálohu za poskytnutie pôžičky v záložni vo výške 36 eur, preukazoval Záložnou zmluvou zo dňa 28.2. 2011 v ktorej ako záložca vystupuje odporkyňa, predmetom zálohu je prsteň o váhe 3 gramy a ktorou zmluvou sa záložný veriteľ zaviazal poskytnúť odporkyňa pôžičku vo výške 30 eur, ktorú sa odporkyňa zaviazala aj s úrokom, spolu vo výške 36 eur, vrátiť do 28.3. 2011. Tvrdil, že založený prsteň odporkyňa zo záložne nevybrala a teda jemu alebo jeho manželke nevrátila.

Navrhovateľ v priebehu celého konania trval na tom, aby sa odporkyňa podieľala v jednej polovici na nákladoch na pohreb jeho manželky a matky odporkyne, ktoré mal vynaložiť v sume 1.000 eur, skutočnosť ktorú však v konaní nijako nepreukázal. Odporkyňa však súhlasila so zaplatením požadovanej sumy 500 eur navrhovateľovi.

Navrhovateľ takisto v priebehu celého konania tvrdil, že zaplatil za odporkyňu 90 eur notárke ako notárske poplatky (náklady dedičstva podľa osvedčenia predstavovali sumu 180 eur) a zároveň za ňu zaplatil aj správny poplatok vo výške 33 eur za podanie zmluvy o prevode vlastníctva bytu na vklad na katastrálny odbor Okresného úradu v Prievidzi. Tieto skutočnosti preukazoval písomnosťami na č. l. 14 a 15. Vyššie uvedené náklady spolu vo výške 123 eur bola odporkyňa ochotná navrhovateľovi zaplatiť.

Listom zo dňa 4.10. 2013 vyzval navrhovateľ odporkyňu na zaplatenie dlhu za bývanie v byte na Ul. A. W. v N. za roky 2011 až 2013 vo výške 5.178,36 eur do 10.11. 2013 s tým, že v opačnom prípade bude túto sumu vymáhať súdnou cestou.

Ďalším listom zo dňa 4.3. 2014 opätovne žiadal navrhovateľ od odporkyne zaplatenie sumy 1.358 eur, ktorú sumu vypočítal ako podiel odporkyne na nákladoch na bývanie za roky 2013 a 2014, na pohreb matky odporkyne, a na ďalšie v liste uvedené náklady.

Splnomocnený zástupca navrhovateľa na pojednávaní pred súdom uviedol, že keby odporkyňa po predaji bytu bola ochotná navrhovateľovi zaplatiť polovicu nákladov vynaložených na pohreb jej matky, nebol by sa navrhovateľ domáhal od odporkyne zaplatenia ostatných, v konaní žalovaných nákladov.

V súčasnej dobe navrhovateľ trvá na zaplatení celej žalovanej sumy, je však ochotný akceptovať, aby súd umožnil odporkyňu zaplatiť žalovanú sumu v 40 - 50 eur mesačných splátkach s prihliadnutím tiež na vek a zdravotný stav navrhovateľa. K uplatneným úrokom z omeškania uviedol, že tieto žiadajú priznať od 4.10.2013 z dôvodu, že v liste z toho istého dňa navrhovateľ žiadal odporkyňu o zaplatenie dlžnej sumy. Návrh sa upresňoval podľa listinných dôkazov, ktoré boli k dispozícii a ktoré boli takisto priložené k žalobe. Z tohto dôvodu si navrhovateľ v konaní uplatňuje vyššiu sumu, než akú pôvodne od odporkyne v liste zo dňa 4.10.2013 žiadal. Predložil do spisu bankomatovú kartu, ktorá bola použitá odporkyňou na výber hotovosti, s tým, že na karte sa nenachádza ako tvrdila odporkyňa PIN kód (k tomu odporkyňa uviedla, že karta sa nachádzala ešte v obale a v tom obale bol lístoček s PIN kódom ku karte).

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že medzi ním, jeho manželkou a odporkyňou bola ústna dohoda, že sa na chode domácnosti bude odporkyňa podieľať v 1/3. V 1/3 sa podľa ústnej dohody mala podieľať na platbách elektriny, plynu a všetkých ďalších platbách (smeti a podobne). Išlo o všetky fixné náklady. Strava v tom zahrnutá nebola, aj keď sa odporkyňa stravovala z jeho peňazí. Odporkyňa bývala na adrese W. odvtedy, ako sa narodila. Bývala tam asi do 11 mesiaca roku 2013. Žiadal odporkyňu, aby začala prispievať na chod domácnosti, pretože mal len jeden príjem, nízky dôchodok a z tohto nevládal všetky náklady platiť on. V čase, keď odporkyňa v byte bývala, neplatila nič jemu ani jeho manželke, čo mu vadilo. Manželke to tiež vadilo, trpela však neuhrádzanie platieb odporkyňou kvôli vnučke. Tvrdil, že zálohové platby za bývanie vrátane energií boli rovnaké počas celého obdobia rokov 2011, 2012, 2013, skutočnosť ktorú však nijako nepreukázal (nepredložil napríklad predpis zálohových platieb), tvrdiac, že iné doklady okrem tých, ktoré do spisu predložil, k dispozícii nemá. Tvrdil, že keď sa ročný dlh odporkyne v sume 1.197,15 eur vydělí 12 -timi, vyjde suma, ktorou mala odporkyňa mesačne za náklady za bývanie prispievať (Z vyúčtovania služieb za rok 2012 však vznikol preplatok vo výške 1.496,31 eur a za rok 2013 preplatok vo výške 1.719,35 eur, ktorú skutočnosť však navrhovateľ nijako pri svojom výpočte nezohľadnil). Bolo to niečo pod 100 eur. Za rok 2014 žaloval od odporkyne takisto sumu 125 eur z dôvodu, že bola spolujiteľkou predmetného bytu. Trval tiež na tom, že odporkyňa v minulosti vybrala z jeho sporozírového účtu spolu sumu 810 eur a to za obdobie mesiacov jún 2011 až február 2012. Tieto peniaze vybrala prostredníctvom karty z automatu pri Magure. Kartu mal umiestnenú vo svojej peňaženke, ktorá bola prístupná v byte aj odporkyne. PIN na kartu odporkyňa poznala. Raz ju poslali, aby z karty vybrala peniaze. Tieto peniaze z bankomatu musela vybrať odporkyňa, pretože manželka z bankomatu nikdy nevyberala a ani by taký kus k bankomatu neprešla. Mal vždy plán, vyberal si z bankomatu len určité množstvo peňazí, aby mal aj na všetky iné platby, ktoré pravidelne mesačne uhrádzal. Pokiaľ ide o prsteň, ktorý mu odporkyňa odcudžila, nemá žiaden dôkaz o tom, že prsteň mu bol odcudzený. Nevedel uviesť, za akým účelom bol predmetný prsteň daný do záložne. Odporkyňa predmetný prsteň vzala bez jeho vedomia. Pokiaľ ide o náklady na pohreb manželky, tieto boli vo výške 1.000 eur. Pokiaľ ide o predaj predmetného bytu v súvislosti s tým mal náklady súvisiace s poplatkom za predaj bytu vo výške 66 eur, polovicu z tejto sumy žiadal od odporkyne zaplatiť. Takisto zaplatil notárke poplatok vo výške 180 eur v súvislosti s dedičským konaním, polovicu z tejto sumy, sumu 90 eur od odporkyne takisto žiadal. Predmetný byt bol predaný za sumu 24.500 eur. Nevedel uviesť, z akého dôvodu sa s odporkyňou dohodli tak, že odporkyňa ako kupujúca z predaja bytu dostane sumu 5.625 eur a on sumu 17.875 eur. V žalovanom období 2011 - 2014 mu odporkyňa nezaplatila žiadne peniaze. Navrhovateľ takisto tvrdil, že už ďalšie písomnosti, ktoré by mohol doložiť do spisu na podporu svojich tvrdení nemá. Pokiaľ ide o nižšiu cenu, ktorá bola odporkyne z predaja bytu vyplatená, je to z toho dôvodu, že v súvislosti s predajom bytu boli náklady, na ktorých sa podieľal on a takisto aj odporkyňa. V súvislosti s predajom bytu sa uhrádzala provízia za sprostredkovanie predaja bytu vo výške 1.000 eur, náklady na právnik, ktorému zaplatil asi 500 eur, pričom náklady sa mali rozdeliť na polovicu medzi neho a odporkyňu. Potvrdil, že mal záujem o predaj auta odporkyne, ktoré odporkyňa predala z dôvodu, že nemala peniaze na platby súvisiace s bývaním, na pohonné hmoty však mala. Odporkyňa auto predala, z predaja auta mu však nedala žiadne peniaze. Opätovne tvrdil, že počas doby, keď odporkyňa bývala s ním v spoločnej domácnosti, neplatila nič. Občas kúpila nejaký nákup, avšak to bolo ešte pred žalovaným obdobím. Kúpila za 50 eur a požičala si za 150. Plusové to u odporkyne nikdy nebolo, keď aj niečo do domácnosti kúpila, vyššiu sumu peňazí si nechala. On „viedol spoločnú peňaženku“. Tvrdil tiež, že odporkyňa riadne do práce nechodila, veľa maróčila, aj keď maródiť nemala. Z tohto dôvodu aj jej príjem bol nižší ako v skutočnosti byť mohol. Sumu 4.456,91 eur si v konaní od odporkyne uplatňuje na základe ústnej zmluvy, ktorá bola medzi ním, jeho manželkou a odporkyňou uzatvorená.

Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že otec od nej chcel, aby mu dávala 400 eur, resp. 410 eur mesačne. V tejto ním vypočítanej sume boli zohľadnené náklady na stravu, nájomné, smeti. V tom čase zarábala

len 200 eur, preto zvyšné peniaze jej zarátal k dlžobe. Je pravda, že dávala peniaze na nájom a to aj v žalovanom období, dávala ich navrhovateľovi. Nevedela uviesť, koľko v skutočnosti prispievala na domácnosť. Bola ochotná navrhovateľovi zaplatiť sumu 500 eur titulom nákladov na pohreb jej matky a takisto aj náklady za prevod bytu vo výške 33 eur a takisto aj náklady na notára v súvislosti s dedičským konaním a to vo výške 90 eur. Pokiaľ ide o náklady na pohreb, resp. v súvislosti s dedičským konaním a prevodom bytu, mala záujem sa s navrhovateľom dohodnúť. Tento ju aj oslovil, naposledy 21.4. žiadal od nej však aj úhradu ďalších nákladov, s čím nesúhlasila. Po skončení dedičského konania chcel navrhovateľ všetky jej peniaze z dedičstva. Otec nepovedal pravdu, prečo sa spolu nebavia, medzi nimi sú zlé vzťahy. Zneužíval ju ako dieťa, zlomil jej tiež ruku, stalo sa, že vymenil zámky a ona sa nedostala ani do bytu. Mame to povedať nemohla kvôli jej zdravotnému stavu, bola takisto istý čas aj v nemocnici. V byte u rodičov bývala niekedy do polovice septembra roku 2013. S matkou mala dobrý vzťah. Pokiaľ ide o nejakú ústnu dohodu ohľadne nákladov na bývanie, sumu 410 eur mesačne za bývanie a stravovanie v byte od nej žiadal jej otec. Jej matka vedela o tom, že otec od nej žiada 410 eur. Nemala vtedy v podstate iné východisko, len akceptovať platbu vo výške 410 eur mesačne. Z predmetného bytu sa chcela už dávnejšie aj spolu s mamou odsťahovať, mama však z bytu odísť nechcela. Mama o tej dohode vedela, či to bola však dohoda medzi ňou, otcom a matkou nevedela uviesť. Otcovi aj v žalovanom období dávala peniaze podľa svojich možností, otec si to všetko vždy písal, na každý mesiac robil vyúčtovanie, vždy mi vyúčtoval aj to, akú sumu som dávala do domácnosti a akú som spotrebovala pre seba, napr. keď som si kupovala cigarety, vložky. V roku 2011 v byte bývala so svojim priateľom. Peniaze otcovi dávala bez toho, aby dostala doklad o konkrétnej platbe za ten ktorý mesiac. V podstate ani nevie uviesť, akú konkrétnu sumu peňazí navrhovateľovi za žalované obdobie v čase, keď spolu bývali, zaplatila. Matka vedela, akú sumu peňazí dáva každý mesiac otcovi. 410 eur nikdy otcovi nedala, pretože nikdy toľko nezarobila. V čase, keď ústnu zmluvu uzavrela, otec vedel, že nie je spôsobilá mu sumu, na ktorej sa dohodli, zaplatiť, pretože zarábala asi 200 eur mesačne. S dohodou súhlasila len z toho dôvodu, že nemala v tom čase s dieťaťom kam ísť. Keby bolo len na nej, zmluvu by neuzatvorila. Navrhovateľ vedel, že nemá na výber, že nemá kam s dieťaťom ísť. Otec sa s matkou stále hádali, že nedáva do domácnosti dost peňazí. Bolo to vždy z podnetu otca. Otec matke sťahoval celý dôchodok, vravel jej, že to dopláca za ňu to, čo nedoplatila ona za konkrétny mesiac. Na otázku sudcu, či uzavretie ústnej dohody medzi ňou, otcom a matkou bolo jej slobodné rozhodnutie, slobodná voľba, odporkyňa uviedla, že na výber nemala, dohodu uzatvorila pod nátlakom, nemala inú možnosť, ako s dohodou súhlasiť, čoho si bol navrhovateľ vedomý. Pokiaľ ide o peniaze z predaja auta, išlo o jej auto, ktoré v skutočnosti nechcela predáť, predala ho len na žiadosť navrhovateľa za kúpnu cenu 200 - 300 eur, pričom hodnota auta v to čase bola aspoň 700 - 800 eur. Išlo o Feliciu Combi. Auto bolo prečipované, malo aj počítač. Auto bolo predané asi niekedy v roku 2013, pričom všetky peniaze z predaja auta dala navrhovateľovi. Tvrdila tiež, že z bankomatovej karty navrhovateľa vyberala peniaze viackrát. Otec jej túto kartu vždy dal k dispozícii, mama takisto vyberala peniaze z bankomatu. Keď peniaze vyberala, musela predložiť otcovi dôkaz o tom, koľko peňazí na účte bolo pred realizovaným výberom a takisto aj po výbere peňazí. PIN kód od bankomatovej karty vedela. Tento PIN kód mal napísaný aj vzadu na kartičke. Nikdy bankomatovú kartu otcovi neukradla, peniaze vždy vyberala len s jeho súhlasom. Pokiaľ ide o prsteň, je pravda, že ho dala do záložne, pretože mame nedával navrhovateľ peniaze. Matka jej tento prsteň dala s tým, že má ho ísť zaniest do záložne, ona potom na základe jej pokynu ho zaniestla do záložne. Nemala však peniaze na to, aby tento prsteň zo záložne späť vybrala. Nevie, čo sa v tom čase malo platiť, či strava malej v škôlke alebo niečo iné, preto prsteň vzala do záložne. Pokiaľ ide o dedičské konanie, všetko riešil navrhovateľ, následne aj predaj bytu, prostredníctvom nejakej realitnej kancelárie. Byt sa dlho nepredával. Bolo jej navrhovateľom povedané, že zo zákona jej patrí čiastka za predaj bytu, akú v skutočnosti aj dostala. Nepamätala sa, v ktorom období bývala v spoločnej domácnosti u rodičov aj so svojim priateľom. S priateľom som bývala v domácnosti u svojich rodičov viac ako rok. V mieste bydliska rodičov zostala aj z dôvodu, že tam bývala aj jej mama. Mala dieťa, matka jej s dieťaťom pomáhala. Za obdobie rokov 2011 - 2014 vystriedala viacero zamestnaní, viackrát bola aj práceneschopná, o čom má v svojej zdravotnej dokumentácii záznamy. Nie je pravda, ako tvrdil navrhovateľ, že by sa práci vyhýbala.. Žije sama v súčasnej dobe s dieťaťom. Dcéra má 8 rokov.

Z výpovede svedka Riga, bývalého priateľa odporkyne, ktorú výpoveď označil až po opustení pojednávacej miestnosti svedka splnomocnený zástupca navrhovateľa za nekonkrétnu, tendenčnú a neúplnú, mal súd zistené, že s odporkyňou, s ktorou má dieťa býval svedok v spoločnej domácnosti spolu aj s jej matkou a jej otcom - navrhovateľom približne od polovice roku 2005 do konca roku 2010. S matkou odporkyne vychádzal dobre, s navrhovateľom málokedy dobre. Navrhovateľ veľaokrát od nich žiadal také veci, ktoré sa nedali realizovať. Zarobil nejakú sumu, priateľka zarobila určitú sumu, no navrhovateľ od

nich chcel viac. Mal písanku, tam si vyrátal, koľko mu má dať on a koľko odporkyňa. Keď mal výplatu, tak dal vždy U. - odporkyňi alebo jej matke 6.000 Sk. Nikdy jej to nedával do rúk sám, vždy tam bola aj jej matka. Táto suma slúžila na vedenie domácnosti, stravu. V tom čase prispievala nejakou sumou aj odporkyňa. Čo už sa s týmito peniazmi spravilo, uviesť nevedel. Najskôr boli uvedené sumy platené ním aj odporkyňou akceptované, neskôr, keď vznikli problémy, navrhovateľ žiadal, aby dávali viac. Bolo to ku koncu obdobia, keď žili u navrhovateľa. Pokiaľ ide o matku odporkyňi, nepamätal sa, že by niekedy trvala na tom, aby dávali viac. Stalo sa, že odporkyňi v minulosti dával ešte aj ďalšie peniaze bokom. Vie, že odporkyňa v minulosti mala auto, Škodu Felicia Combi, toto auto kúpil on za sumu 50.000 Sk, toto auto následne predali za sumu 500 eur. Dôvod nevedel, bolo mu odporkyňou povedané, že auto bolo pokazené. V čase kúpy vozidla nemal vodičský preukaz, auto kúpil, pretože odporkyňa vodičský preukaz mala, a aby mohla s dcérou autom cestovať. V čase, keď žil v spoločnej domácnosti s navrhovateľom pracoval v Yazaki, jeho príjem nebol stále rovnaký, zarobil 8.000 - 10.000 Sk, 3 z tohto príjmu dával do domácnosti. Býval v podnájme s odporkyňou po odsťahovaní sa od navrhovateľa asi od polovice roku 2010 do polovice roku 2011. V tom čase už auto bolo zakúpené. Nevedel, že by odporkyňa mala s niekým v období, keď už boli rozídení a keď ona sama bývala u navrhovateľa, nejakú dohodu ohľadne platieb za domácnosť.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 43 Občianskeho zákonníka, účastníci sú povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Zhodnotiac výsledky dokazovania, mal súd preukázané, že nárok navrhovateľa v konaní uplatnený je čiastočne dôvodný.

Navrhovateľ v konaní tvrdil, že v súvislosti s pohrebom jeho manželky a matky odporkyne, ktorý vybavoval on (odporkyňa to nespochybňovala), mal náklady spolu vo výške 1.000 eur. Odporkyňa aj napriek tomu, že navrhovateľ v konaní tieto náklady nepreukázal, bola ochotná navrhovateľovi zaplatiť polovicu týchto nákladov, ktoré navrhovateľ od nej požadoval. Preto súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 500 eur, predstavujúcu polovičnú sumu nákladov na pohreb matky odporkyne.

V konaní navrhovateľ preukázal, že v súvislosti s dedičským konaním po nebohej jeho manželke a matke odporkyne, vynaložil v súvislosti s prejednaním dedičstva (Osvedčenie o dedičstve), sumu 180 eur, pričom sumu 90 eur, ktorú žiadal zaplatiť od odporkyne na základe predloženého príjmového pokladničného dokladu zo dňa 30.1. 2014 (č. l. 14) bola odporkyňa ochotná zaplatiť a nárok navrhovateľa v tejto časti sporu uznala. Z týchto dôvodov uložil súd odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 90 eur.

V konaní navrhovateľ takisto preukázal, že v súvislosti s prevodom spoluvlastníckeho práva účastníkov k bytu na tretiu osobu (Zmluva o prevode vlastníctva bytu z č. I. 20), ktorý takisto vybavoval navrhovateľ (odporkyňa to v konaní potvrdila), zaplatil za návrh na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v kolkových známkach sumu 66 eur (doklad z č. I. 15). Odporkyňa nárok navrhovateľa na zaplatenie polovice týchto nákladov v konaní uznala a preto súd uložil odporkyňi zaplatiť navrhovateľovi aj sumu 33 eur.

V konaní bolo takisto výpoveďami účastníkov preukázané, že odporkyňa bez súhlasu navrhovateľa zobrala navrhovateľovi zlatý prsteň, ktorý následne dala do záložne. Záložnú zmluvu ako záložca podpísala odporkyňa dňa 28.2. 2011 (č. I. 6). V konaní bolo takisto výpoveďami účastníkov preukázané, že prsteň vo vlastníctve navrhovateľa odporkyňa navrhovateľovi nevrátila. Svojím protiprávnym konaním teda odporkyňa navrhovateľovi spôsobila škodu, ktorú si navrhovateľ uplatnil v konaní vo výške 36 eur, preto súd uložil odporkyňi zaplatiť aj sumu 36 eur v zmysle ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Spolu tak uložil súd odporkyňi povinnosť zaplatiť sumu 659 eur.

Odporkyňa si svoju povinnosť zaplatiť navrhovateľovi vyššie uvedenú sumu riadne a včas nespĺnila, dostala sa do omeškania a preto navrhovateľ si dôvodne od odporkyne uplatňoval z vyššie uvedenej sumy podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky aj úroky z omeškania. Navrhovateľ si v konaní uplatnil úroky z omeškania vo výške 8 % ročne od 4.10. 2013 do zaplatenia tvrdiac, že v liste zo dňa 4.10. 2013 žiadal odporkyňu na zaplatenie žalovaných nárokov. Z obsahu listu navrhovateľa zo dňa 4.10. 2013 však vyplýva, že týmto listom, ktorý doručoval odporkyňi, žiadal odporkyňu o zaplatenie sumy 5.178,36 eur, ktorú mu mala odporkyňa dlhovať za bývanie. V predmetnom liste navrhovateľ nežiadal odporkyňu o zaplatenie žiadneho z nárokov, ktoré súd navrhovateľovi v tomto konaní priznal. Až v písomnosti zo dňa 4.3. 2014 navrhovateľ zrejme žiada odporkyňu o zaplatenie aj niektorých nárokov, ktoré súd navrhovateľovi v tomto konaní priznal (notárke 90 eur, pôžička na pohreb 500 eur, kolky - prevod bytu 33 eur, navrhovateľ však v konaní nijako nepreukázal, že ide o písomnosť, ktorú odporkyňi doručoval. Z vyššie uvedených dôvodov uložil súd odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi z priznanej sumy 659 zákonný úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne až od 9.12. 2014, t. j. dňom nasledujúcim po doručení návrhu na začatie konania odporkyňi (8.12. 2014), kedy sa odporkyňa preukázateľne prvý raz dozvedela, aké konkrétne nároky a v akej výške (pokiaľ ide o priznané nároky) si od nej navrhovateľ uplatňuje. Súčasne v časti prevyšujúcej prisúdené úroky z omeškania, uplatnený nárok navrhovateľa na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 659 eur súd návrh navrhovateľa zamietol.

S poukazom na súčasné pomery na strane odporkyne, ktorá žije sama s maloletou dcérou navštevujúcou základnú školu, ktorá je nemajetná, ktorej pravidelný mesačný príjem sa blíži minimálnej mzde, ktorej náklady na bývanie sú vo výške 190 eur, náklady na cestovné 60 eur, ktorá platí dcére v škole stravu a ktorá má dve exekúcie, umožnil súd odporkyňi zaplatiť navrhovateľovi priznanú sumu 659 eur aj s priznanými úrokmi z omeškania v mesačných splátkach po 20 eur s použitím ust. § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), majúc za to, že nie je v možnostiach odporkyňi platiť navrhovateľovi vyššie mesačné splátky.

Pokiaľ navrhovateľ v konaní tvrdil, že jemu a jeho manželke v období od júna 2011 do februára 2012 odporkyňa bez jeho súhlasu a súhlasu jeho manželky postupne na ňou odcudzenú platobnú kartu vybrala 810 eur, skutočnosť ktorú navrhovateľ preukazoval výpismi z účtu a predloženou bankomatovou kartou, v tejto časti sporu súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol, pretože v konaní nebolo zistené, že by odporkyňa z účtu navrhovateľa peniaze v žalovanom období vybrala a týmto konaním spôsobila navrhovateľovi škodu. Predovšetkým treba uviesť, že samotné preukázanie čerpania peňažných prostriedkov z účtu v žalovanom období výpismi z účtu ešte neznamená, že práve tieto peniaze z účtu vybrala odporkyňa. A keby tomu tak aj bolo, neznamená to, že by tieto peniaze odporkyňa vybrala neoprávnene. Navrhovateľ v konaní nijako nenamietal tvrdenia odporkyne, že táto v minulosti viackrát na žiadosť svojich rodičov vyberala z bankomatu rôznu sumu peňazí, ktoré si však nenechávala pre svoju potrebu, čo ani nebolo možné z dôvodu, že navrhovateľ od odporkyne po každom výbere peňazí žiadal potvrdenie o stave peňažných prostriedkov na účte pred výberom i po výbere peňazí. Skutočnosť, že peniaze z účtu odporkyňa v minulosti opakovane nevybrala neoprávnene svedčí aj to, že ku karte mala v dlhšom časovom období prístup a aby peniaze z bankomatu mohla vybrať, musela poznať PIN kód, ktorý pokiaľ sa nedozvedela od navrhovateľa alebo jeho manželky, tento sa

zrejme nachádzal na lístičku umiestnenom medzi bankomatovou kartou a obalom bankomatovej karty, v ktorom sa karta nachádzala, tak ako to tvrdila odporkyňa. Ohľadnuc od vyššie uvedeného, nakladanie s bankomatovou kartou mohla odporkyni umožniť aj jej matka (odporkyňa to v konaní aj tvrdila), ktorá podľa tvrdenia navrhovateľa bola takisto disponentom predmetnej karty, čo však už v konaní nebolo možné preukázať z dôvodu smrti matky odporkyne.

Takisto nepriznal súd navrhovateľovi ani ním uplatnený nárok na zaplatenie sumy 4.456,91 eur, o ktorú sumu sa mala odporkyňa na účet navrhovateľa neoprávnene obohatiť v čase, keď s ním, s jeho manželkou a so svojou maloletou dcérou žili v spoločnej domácnosti, suma ktorá mala pozostávať z nákladov na bývanie v období rokov 2011 až 2014, na nákladoch ktorých sa odporkyňa podľa navrhovateľa mala podieľať na základe ústnej dohody uzatvorenej medzi ňou, navrhovateľom a jeho manželkou. Odporkyňa nepoprela tvrdenia navrhovateľa, že nejaká dohoda ohľadne platieb na domácnosť v ktorej účastníci žili, medzi účastníkmi uzatvorená bola. V skutočnosti navrhovateľ podľa dohody mal žiadať odporkyňu o platby vo výške 410 eur mesačne, sumu ktorú však odporkyňa podľa jej tvrdenia nebola schopná platiť, pretože v žalovanom období nikdy nezarábala takú sumu a dohodu uzatvorila pod nátlakom odporcu, bez toho, že by to bola jej vôľa, majúc na zreteli skutočnosť, že so svojou maloletou dcérou nemá ísť kde bývať, skutočnosť ktorá bola zrejme i navrhovateľovi (odporkyňa žila v byte svojich rodičov od narodenia až do konca septembra 2013). V rozpore s tvrdením navrhovateľa však zhodnými výpoveďami odporkyne a svedka Riga mal súd zistené, že v období predchádzajúcom žalovanému obdobiu, v čase, keď u rodičov odporkyne odporkyňa bývala aj s N. W., jej vtedajším priateľom, za bývanie v byte platili. Možno preto dôvodne predpokladať, že aj v žalovanom období sa odporkyňa podieľala na nákladoch v spoločnej domácnosti, tak ako to v konaní tvrdila. Ústnu dohodu súd vyhodnotil za absolútne neplatnú, pretože ju odporkyňa neuzatvorila slobodne, nezodpovedala vôli odporkyne a táto ju uzatvorila pod nátlakom navrhovateľa (on trval na uzatvorení dohody) z obavy prípadnej nutnosti riešenia bytovej otázky (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Navyše, pre rozpornosť tvrdení oboch účastníkov a absenciu ďalších dôkazov (najmä výpovede matky odporkyne, ktorá pred začatím súdneho konania už nežila) ohľadne okolností uzatvorenia predmetnej dohody, nebolo možné zistiť riadne obsah predmetnej dohody, ale ani samotný okruh strán dohody (teda či dohodu uzatvorila aj manželka navrhovateľa a súčasne matka odporkyne), čo je úplne zrejmé z výpovedí oboch účastníkov, keď na uzatvorení dohody s odporkyňou jednoznačne trval navrhovateľ (tvrdila to odporkyňa a navrhovateľ to nepoprel). Uzavretá dohoda je z tohto dôvodu aj neurčitá a teda i z tohto dôvodu absolútne neplatná (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Podľa právneho názoru súdu, je uzatvorenie dohody, podľa ktorej otec od svojej dcéry, ktorá v byte bývala od narodenia, a ktorá mala s jeho manželkou a teda aj so svojou matkou dobrý vzťah a starala sa o ňu, žiadal, aby prispievala na náklady domácnosti vyššou sumou, než bol jej mesačný príjem, v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a teda uzatvorená ústna dohoda je absolútne neplatným právnym úkonom aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože sa prieči aj dobrým mravom. Skutočnosť, že navrhovateľovi v skutočnosti išlo len o peniaze a odporkyňa, jeho dcéra mu bola ľahostajná, preukazuje aj to, že navrhovateľ „donútil“ svoju dcéru predaj osobné motorové vozidlo (navrhovateľ sám potvrdil na pojednávaní, že žiadal odporkyňu o predaj vozidla) zrejme kvôli zdroju peňazí, z ktorých by profitoval, ktoré vozidlo však odporkyňa potrebovala k doprave svojej dcéry do školy a ktoré využívala i v súvislosti s cestovaním so svojou chorou matkou, a takisto skutočnosť, že predaj bytu, ktorého podielovou spoluvlastníčkou v 1 sa stala po smrti svojej matky aj odporkyňa, realizoval len navrhovateľ, pričom bez bližšieho vysvetlenia dcére vyplatil z predaja nehnuteľností sumu nižšiu než predstavuje jej podiel a to aj po zohľadnení provízie v súvislosti s predajom predmetných nehnuteľností, konanie navrhovateľa ktoré takisto možno hodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Odhľadnuc od toho, že základ nároku navrhovateľa v tejto časti sporu nebol daný, treba na tomto mieste takisto uviesť, že k podanému návrhu v tejto časti sporu navrhovateľ aj napriek výzve súdu nepredložil do spisu všetky relevantné dôkazy (tvrdiac, že iné písomné dôkazy okrem tých ktoré už do spisu založil nemá), osobitne predpis zálohových platieb za žalované obdobie a vyúčtovanie služieb za rok 2011 a teda v konaní nebolo možné zistiť ani to, či výška uplatneného nároku v tejto časti sporu vychádza z predpísaných zálohových platieb a z následného vyúčtovania. Pokiaľ aj zálohové platby za služby boli za celé žalované obdobie rovnaké, čo je podľa súdu nereálne, bolo potrebné v tejto súvislosti prihliadnuť aj na vyúčtovanie služieb, ktoré nebolo v rokoch 2012 (preplatok 1.496,31 eur) a 2013 preplatok 1.719,35 eur) rovnaké a preto je nezmyslom, aby za všetky tri roky mala odporkyňa rovnaký nedoplatok na nákladoch vynaložených na bývanie. Navyše, navrhovateľ v konaní nijako nevyvrátil tvrdenia odporkyne, že by v žalovanom období za bývanie v byte sa na žiadnych platbách nepodieľala, resp. že by zo svojho platu neuhrádzala na nákladoch na bývanie mesačne sumu 200 eur (ako to odporkyňa tvrdila), ktorá suma je vyššia než suma, ktorú mesačne za

žalované obdobie v súvislosti s nákladmi na bývanie žiadal v konaní navrhovateľ od odporkyne. Z vyššie uvedených dôvodov mal súd za to, že navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno, keď v konaní nepreukázal dôvodnosť svojich tvrdení ohľadne nárokov voči odporkyňi na vynaložených nákladoch na bývanie v predmetnom byte za žalované obdobie. Ústnu dohodu uzatvorenú s odporkyňou vyhodnotil súd ako absolútne neplatný právny úkon, keďže ju odporkyňa neuzatvorila slobodne, ktorá dohoda je neurčitá a uzavretá v rozpore i s dobrými mravmi. Navrhovateľ v konaní navyše riadne nepreukázal ani výšku skutočne vynaložených nákladov na bývanie v žalovanom období. Z vyššie uvedených dôvodov súd aj v tejto časti sporu nárok navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania štátu rozhodol súd podľa § 148 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkov zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal. Štátu vznikli v konaní trovy, pozostávajúce zo zaplateného svedočného, priznaného uznesením svedkovi W. na pojednávaní dňa 21.5. 2015 vo výške 25,75 eur. V konaní bola odporkyňa úspešná v sume 4.536,91 eur a neúspešná v sume 659 eur. Pomer úspechu k neúspechu v spore bol u odporkyne 87,32 % : 12,68 % a u navrhovateľa 12,68 % : 87,32 %. Vzhľadom na súčasné pomery u odporkyne bol u nej predpoklad na jej oslobodenie od súdnych poplatkov a preto jej súd neuložil povinnosť zaplatiť štátu v pomernej časti náhradu trov konania. Vzhľadom na neúspech navrhovateľa v spore v rozsahu 87,32 % by mal zaplatiť štátu náhradu trov konania vo výške 22,48 eur (87,32 % zo sumy vyplateného svedočného vo výške 25,75 eur). Pretože však navrhovateľovi bolo v konaní priznané súdom oslobodenie od súdnych poplatkov v jednej polovici (uznesenie č. k. 12C/171/2014 - 41 zo dňa 19.9. 2014), uložil súd navrhovateľovi povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov konania vo výške 11,25 eur (polovica zo sumy 22,48 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch rovnopisoch.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.